

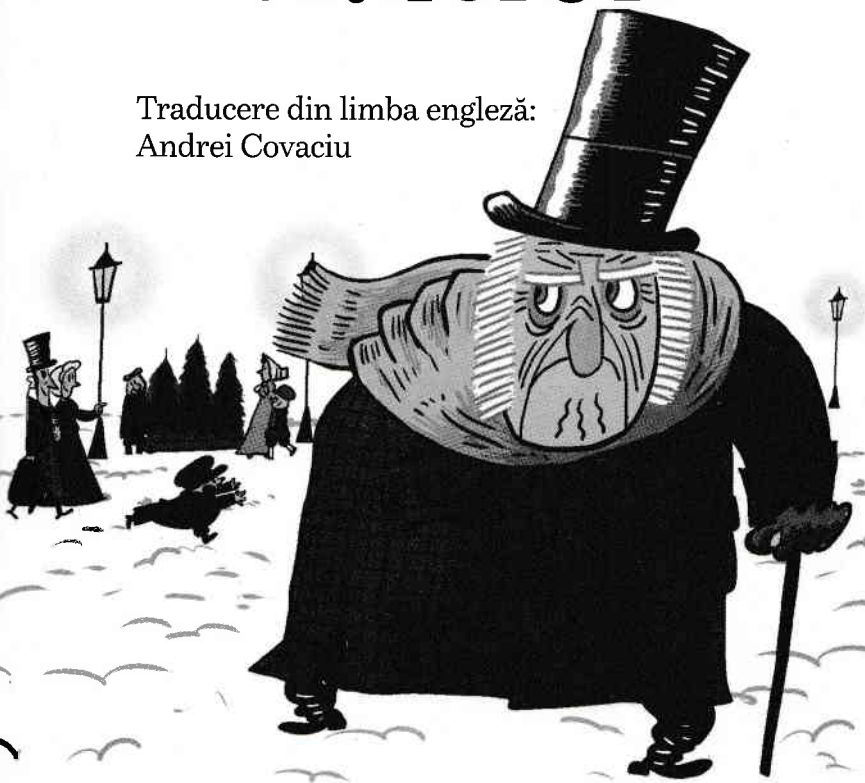
LBRIS

We know
books

Ars Libri

Charles Dickens
POVESTE
DE
CRĂCIUN

Traducere din limba engleză:
Andrei Covaciu

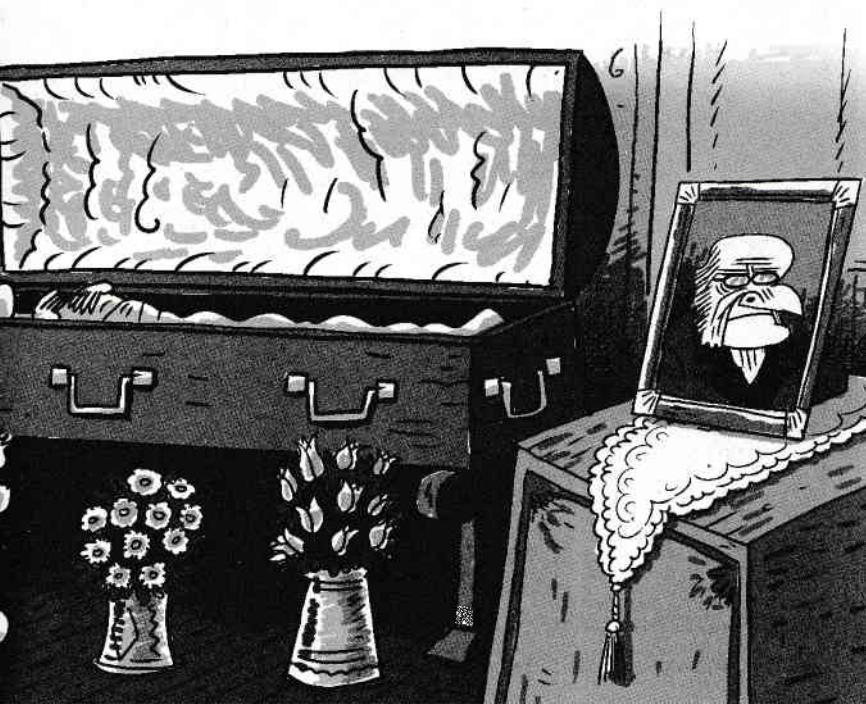

LBRIS

We know
books

FANTOMA LUI MARLEY

Haideți să începem cu începutul: Marley era mort. Din acest punct de vedere, nu rămăsese loc de nicio îndoială. Da, bătrânul Marley era cât se poate de mort.

LIBRIS

We know books

Ebenezer Scrooge și Jacob Marley fuseseră parteneri de afaceri vreme de mulți ani. Scrooge fusese unicul lui prieten și singura persoană prezentă la înmormântare – asta dacă nu punem la socoteală preotul, desigur. Cu toate acestea, Scrooge nu era prea întristat din pricina nefericitului eveniment, dovadă fiind faptul că s-a dus la muncă și în ziua înmormântării.

Vedeți voi, Scrooge era un individ deosebit de hrăpăreț! Pentru el afacerile se aflau întotdeauna pe primul loc. Era dur și colțos, asemenea unei bucăți de cremene – și la fel de rece. Chiar și în cele mai înăbușitoare zile de vară, privirea lui era capabilă să-ți trimită niște fiori de gheață pe șira spinării.

În Ajunul Crăciunului, bătrânul Scrooge se afla în biroul lui, făcându-și de lucru. Afară era o vreme rece și cețoasă. Cu toate acestea, Scrooge nu ținea ușa de la biroul lui încuiată, pentru că voia să nu-l scape din priviri pe conțopistul care se afla într-o odăiță mizerabilă, copiind de zor tot felul de scrisori.

Scrooge aprinsese în camera lui un focușor – atât de plăpând, încât căldura abia dacă părăsea vatra șemineului. Conțopistul, al cărui nume era Bob Cratchit, după ce și-a pus fularul lui alb de lână, a încercat să se încălzească la flacăra lumânării – fără succes însă.

LBRIS

We know
books

– Crăciun fericit, unchiule! s-a auzit
deodată un glas vesel.

Era Fred, nepotul lui Scrooge.

– Pfui! a făcut Scrooge. Prostii!

– Nu fi urâcios, unchiule!

– Dacă ar fi după mine, a spus Scrooge, fiecare idiot care umblă cu „Crăciun fericit!” pe buze ar trebui să fie fiert ca un sângerete și apoi îngropat cu inima străpunsă de o țepușă făcută din bradul de Crăciun.

– Nu mai fi atât de ursuz, unchiule, a spus Fred. Mai bine treci mâine pe la noi să cinăm împreună.

Scrooge i-a răspuns că mai degrabă s-ar întâlni cu el în... Ei, dar mai bine să nu pomenim numele aceluia loc. În ciuda atitudinii unchiului său, Fred a rămas la fel de vesel. Le-a urat acestuia și conțopistului „Crăciun fericit!”, apoi a părăsit biroul.

Ultima oră din program s-a scurs cu lentoare de melc. Într-un târziu,

Scrooge i-a făcut conțopistului semn din cap că sosise momentul să lase pana jos. Bob Cratchit s-a grăbit să stingă lumânarea și să-și pună pălăria pe cap.

– Îmi imaginez că vrei să-ți iei liberă toată ziua de mâine? l-a întrebat Scrooge.

Ziua următoare era Crăciunul.

